

סא"ל עאמר חוסיין (עמיר)
3780986
בן אשתיאק ועלי
נולד ב- 29.6.1965
התגייס לצה"ל ב- 7.11.1983
שרת כמג"ד גדוד ברק (12)
נפל ב- 4.3.1996
בהתפוצצות מטען צד בדרום לבנון.

מלחמה גם בלבנון

היתקלות קשה

החלה בירי מחבלים לעבר מרגליות, ונמשכה במירדף

זה היה מארב מתוכנן היטב של החיזבאללה: המחבלים הגיעו למרחק של כמה עשרות מטרים מגדר המערכת, ירו לעבר כוח של צה"ל שסייר בתוך שטח ישראל - ונמלטו ■ כוח מתוגבר של חיילי גולני החל לרדוף אחר המחבלים - ועלה על מטען צד רב עוצמה שהוכן מראש לאורך נתיב הבריחה ■ 4 חיילים נהרגו, 11 נפצעו ■ בתחקירים נבדק האם היתה טעות בזיהוי מקומם של המחבלים, שגרמה לחיילים לעלות על המטען הקטלני

לוחמי גולני חשיבו אש לעבר מקור הירי ובמקביל הועיקו כוחות תגבור נוספים. במקום הגיע כוח תגבור בפיקודו של סגן אלוף חוסיין עמאר, אשר שימש גם כמפקד חגיורה. בגלל הקירבה לגבול היה חשש כי המחבלים חדרו לשטח ישראל. הכוח פתח במירדף אחר המחבלים. במקביל הונקו למקום מסוקי הקיפה של חיל האוויר אשר האירו את השמיים בנורי תאורה. המירדף נמשך לאורך קילומטר, לעברו של ואדי טלוקי. במהלך המירדף הפעילו המחבלים מטען צד רב עוצמה, שחוכן על ידם מראש. מפיצוץ המטען נהרגו שניים מהלוחמים במקום. עשרה חיילים נוספים נפצעו, שניים מהם באורח אנוש - שנפצעו ומן קצה לאחר מכן.

■ רצועה צרה

בפיקוד הצפון מעריבים, כי המחבלים לא התכוונו לחדור לישראל, אלא בחרו לבצע פיגוע מתוחכם במקום בו דיוע הבטיחות היא הצרה ביותר - פחות מחמיר שח קילומטרים. ההערכה היא, כי ניתן לעבור במקום את השטח שמצפון לרצועת הבטיחות עד לגבול ישראל, בפחות משלוש שעות של הליכה רגלית. החוליה מנתה שלושה מחבלים. מקור רוח אדים מסרו, כי שניים מהמחבלים נהרגו במהלך המירדף ואילו השלישי הצליח להימלט מצפון לרצועת הבטיחות. בפיקוד צפון לא מצאו אתמול ביסוס לדיווחים הללו.

● שמי נבאי מוסר: הנהגת החיזבאללה נטלה אתמול אחריות לפיגוע. האירגון טען, כי המארב בוצע לכבוד המתאבד "הקדוש" שביצע הפיגוע בדיונגוף סנטר.

מאת יוסי לוי ויהודה גורן

"זה היה מארב מתוכנן היטב של החיזבאללה. המחבלים הגיעו עד למרחק של כמה עשרות מטרים מגדר המערכת. מתחילה ירו המחבלים - ונמלטו. לאורך נתיב ההימלטות הוכן מראש מטען צד רב עוצמה, אשר נועד לפגוע בצד שרדף אחריהם. לצערנו, התוכנית פעלה". כך אמר אמש קצין בכיר בפיקוד הצפון, לאחד התחקיר שנערך בעקבות התקרית שלשום שבה נודעו ארבעה חיילי צה"ל ונפצעו תשעה אחרים. אחת השאלות המטרידות שנבדקות בפיקוד הצפון, היא כיצד הצליחו המחבלים לים להגיע עד למרחק כזה קטן מגדר המערכת. יש לציין כי מזה זמן רב לא הגיעו מחבלים לגדר.

הרמטכ"ל, רב אלוף אמנון ליפקין-שחק, אמר אתמול כי להערכתו המחבלים הגיעו למקום לצד בלילה שבין ראשון לשני - ושהו בשטח כ-24 שעות. בתחקירים שנעשו אתמול עלתה השאלה האם היה על הכוח לחמתין - או ששהי כוח פעל כראוי כשפתח מייד במירדף. בתחקיר נבדק גם האם היתה במהלך המירדף טעות בזיהוי מקומם של המחבלים, שגרמה לכוח לעלות על המטען הקטלני שהשאירו המחבלים.

מהתחקירים שנערכו עד כה, עולים הפרטים הבאים: ביום שני, מעט לאחר שמונה בערב, היה כוח של חטיבת גולני בסיוור שגרתי לאורך גבול לבנון, מצפון למנרה. לעבר הכוח נפתחה אש מנשק קל, ממארב שהציבו המחבלים מצידה השני של גדר הגבול, בתוך שטח לבנון. מהירי נפצע אחר מחיילי הסיוור באורח קל.

פיגועי הפלסטינים

בדרום לבנון

לתוך השטח

מארב מתוכנן היטב

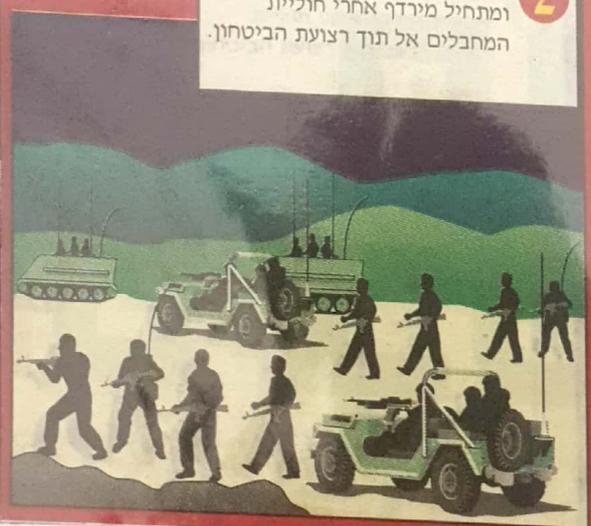
מילואים

המג"ד הדרוזי מאולני

סגן אלוף חוסיין עמאר ז"ל ושלושה חיילים נוספים

אש בלבנון

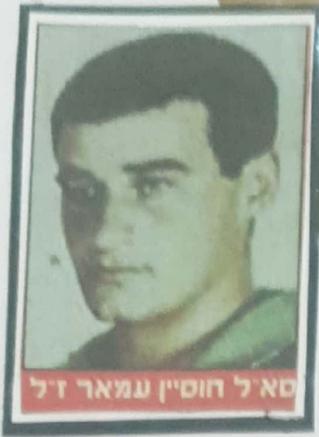
2 המירדף. הסיור מועיק תגבורות ומתחיל מירדף אחרי חוליית המחבלים אל תוך רצועת הביטחון.

1 ההיתקלות. חוליית מחבלים מתקרבת לגדר המערכת, סמוך לקיבוץ מנרה, ופותחת באש על סיור צה"ל שנע לאורך הגדר. חייל צה"ל נפצע.

תרשים: דורר בלי

מיונה

נפל בראש חייליו

נהרגו בהתקלות עם מחבלים בדרום לבנון

איזור המארב

מסגב עס
כפר גלעד
רב-תלתין
תצפית או"ם
UN
מרגליות
קרית שמונה
מנרה
חולה
תרשים: דזור ברלי
1. מקום הירי על הסיור
2. מקום פיצוץ המיטען

3 הפיצוץ. ארבעה חיילים נהרגים ושמונה נפצעים, כשהכוח עולה על מיטען צד אותו הניחו המחבלים לפני מנוסתם.

כאן נהרג חוסיין ז"ל

מקום הפיגוע

החובש יחיאל טולדנו: "בדקה הראשונה אחרי הפיצוץ היה שקט. הלם כזה. אחר כך התחלתי לרוץ לכיוון הפצועים. חוסיין היה בלי הכרה. שתי הרגלים שלו היו מקופלות והוא שכב על הגב. עדיין היתה לו קצת נשימה. נשימה קלה מאוד, שבקושי הרגשתי"

סגן נוי מור: "הוא אפילו לא הספיק להגייד לנו איזה פרחים הוא אוהב. אנחנו, שידענו עליו הכל, איזה אוכל הוא אוהב ואיזה בחורות ואיזה צבעים, לא ידענו איזה פרחים להביא לקבר שלו. הוא לא אמר, ואנחנו לא שאלנו"

מיותו של חוסיין עמאר

דבר מותו של סא"ל חוסיין עמאר, מג"ד גולני שנהרג במארב החיזבאללה בלבנון, הועבר באותו יום במערכת הכריזה בכפר הדרוזי ג'וליס. בכפר שעיקר פרנסתו על הבטחון, בצה"ל, במשטרת ישראל ובמג"ב, היה חוסיין היהלום, מקור לגאווה הוא היה מיועד להיות מח"ט גולני, עיברת את שמו והתגורר עד לאחרונה בדמת אביב ג'. "אחינו אחת", נהגו לומר הי"ל "שיבות ההסדר לחוסיין". "אחי אחת", אמר לו מפקדו, זכאי. ובג'וליס אומרים שיש פחגם: "הזקן יחיה, הצעיר ימות"

רצה
להיות
הרמטכ"ל
הדרוזי
הראשון

מפקד למופת. סא"ל חוסיין עמאר ז"ל

ישיבות שחרית

יחסי קין

הוא היה הדרוזי הראשון שמונה לתפקיד מפקד גדוד בחטיבת גולני. סא"ל חוסיין עלי עאמר בן ה-31, "עמיר" בפי חבריו לנשק, נהרג שלושם כאשר הוביל את חייליו למרדף אחר מחבלים. אתמול נטמן בכפרו גולני.

הוא היה המג"ד של גולני, ספר לו סגן הרמטכ"ל, אלוף מתן וילנאי. "לא התמנית לתפקיד בשל היותך דרוזי, אלא בגלל שהצטיינת כאדם, כלוחם וכקצין", הרגיש אלוף פיקוד צפון, עמירם לוין.

אלפים מילאו אתמול עד אפס מקום את רחובות הכפר הדרוזי שבגליל, שבו נערכה לעמאר הלוויית-ענק. מאות מאות עמדו בתור ארוך בבית המשפחה האבלה כדי ללווץ יריים ולנחם. ביניהם היו עשרה חברי-כנסת, הרמטכ"ל, ארבעה אלופים ומספר רב של קצינים בכירים.

רק לפני כמה שבועות קיבל עאמר את דרגתו החדשה. לאחר שפקד על הגדוד שלו כמה חודשים בדרגת רב-סרן, החליט הרמטכ"ל להפתיעו. הוא הגיע לשטח בתום תרגיל, במיוחד לכבודו, כדי להעניק לו את דרגת הסא"ל, אותן אמור היה לקבל רק ביום העצמאות הקרוב.

"נפלת בראש לוחמך כמפקד דרוזי גאה, עת קילוגרמים של חומר-נפץ ועופרת עירבבו את דמך עם דם פקודיך היהודים וחבריך, הגששים הברואים", ספר לו האלוף לוין. "ראיתי אותך בפעם האחרונה חבוש על האלונקה, נישא בידי החובשים, שעשו הכל אך לא הצליחו להציל אותך".

חוסיין עלי עאמר גדל בחטיבת גולני. התחיל כחייל פשוט וטיפס דרך כל שלבי הפיקוד עד לתפקיד מג"ד. "בשפה של

גולני הוא היה 'כלי' אמיתי. לא היו פה שום זיופים. רק בגלל איש כמוהו, חבר'ה בצפון תל-אביב רוצים להתגייס לגולני", אמר עליו קצין וחבר.

"היכרתי אותו מאז שהיה מ"מ. הוא היה בחור אמיץ, אחד הפייטרים הגדולים שפגשתי אי פעם בצה"ל", סיפר חבר לנשק.

אל"מ א' מח"ט גולני, סיפר איך לפני למעלה מעשר שנים, כשהכיר לראשונה את עמיר, נלחם כדי שיאפשרו לבחור הדרוזי הצעיר והמבטיח לצאת לקורס קצינים למרות בעיות סיווג ביטחוני. "חזרת לחטיבה כקצין והתפתחת במהירות. אמרתי לך 'אתה עוד תהיה מח"ט גולני' - אבל לצערי זה לא קרה", אמר א'.

טקס ההלוויה של סא"ל חוסיין עלי עמאר שילב טקס דרוזי מסורתי עם טקס צבאי. שלושה מטחי כבוד והנחת זרים, לצד תפילה דרוזית מסורתית. ליד הקבר נישאו הספרים רבים. שר הכריאות, אפרים סנה, אמר: "עם שלם רוצה לומר תודה אחרונה לך ולחבריך, אבל אתם אינכם יכולים לשמוע. אנחנו מבטיחים לך חוסיין, כי המלחמה תימשך עד שלא יהיו עוד מחבלים מצפון לגליל. הביטוי 'נדרוף ונשיג אותם' אינו מליצה".

סא"ל חוסיין עאמר היה כמעט בן 31 במוותו. בן שלישי מתוך שמונה ילדים (ארבעה בנים וארבע בנות). "אבא שלי היה פייד - עשה פעם בן ופעם בת", אמר בחיך נוגה האח הבכור, סלמאן עאמר. סלמאן מתגורר בארגנטינה והודעה על נפילת אחיו תפסה אותו בשדה התעופה בעת שאמור היה לטוס חזרה לבואנוס-איירס.

"הפעם הזאת, לפני שחוסיין עלה ללבנון, הייתה הפעם הראשונה והיחידה שהוא הביע חשש שיקרה לו משהו", סיפר. "זה לא קרה אף פעם, והיו הרבה פעמים שהוא היה בלבנון. הפעם, משום מה, הוא הסתכל בתמונות ישנות של המשפחה ואמר 'אולי זו הפעם האחרונה שאני רואה אותך'. אולי היה זה מין אינסטינקט כזה, שבן-אדם מרגיש מה עומד לקרות לו".

בחודש יולי הקרוב אמור היה סא"ל עאמר לשאת את אדרסו נסרין, 22, ואחר-כך לצאת להשלמת לימודיו האקדמיים. הוא לא הספיק לעשות זאת. "זה כואב שאין לו ילדים", אמר מח"ט גולני, "אבל מאות רבות של חיילים, שחוסיין חנך אתם ופיקד עליהם - והם דומים לו - הם הילדים שלו. אתם יכולים להיות גאים בהם וכו'", אמר למשפחה האבלה.

בחנונת הכתבה השתתף יובל פלג

החייילים הם ילדינו

מותו של פיימר

סא"ל חוסיין עלי עאמר - „עמיר” - היה הדרוזי הראשון שפיקד על גדוד גלני.
הוא היה כלי אמיתי, ספרו חבריו. בגלל אנושים כמוהו בחורים מצפון תל-אביב
מתגייסים לגולני” • אתמול נהרג כשהוביל את חייליו למירדך אחד מתבלים

בטקס קבלת דרגת סא"ל

הענקת דרגה ע"י הרמטכ"ל ומח"ט גולני

חוסין ז"ל עם הסמח"ט צפריר

הרמטכ"ל: חוסיין היה איש חזק

רב-אלוף אמנון ליפקין-שחק מספר ל"סופשבוע" על היכרותו עם סא"ל חוסיין עלי עמאר

"הכרתי את חוסיין", אמר הרמטכ"ל, רא"ל אמנון ליפקין-שחק ל"סופשבוע". "לא היו לנו שיחות עמוקות, אבל יצא לי לפגוש אותו בשנת וחצי האחרונות כמה פעמים. ראיתי אותו כשוק התמנה למפקד גדוד, בחברון. לפני כמה שבועות פגשתי אותו בתרגיל החטיבתי של גולני".

- ואז הענקת לו יחד עם מספר חטיבת גולני הרגת סגן-אלוף. נכבד. זה היה בסוף התרגיל. אני לא יודע אם חוסיין הופתע. מאחר שידעו שאושרה לו הדרגה, כינסו את מפקדי החטיבה הנכבדים לשמוע סיכום ראשוני של התרגיל, ואז נתנו לו את הדרגה".

- סא"ל חוסיין עמאר היה המג"ד החדוד הראשון בגולני. למח בעצמו היה מג"ד דרוזים גם לפני ביחידות סדירות אחרות, אבל לא בגולני. צריך לזכור, שעד לפני כמה שנים, דרוזים לא שירתו בכל יחידות הצבא. דרוזים משרתים בגולני רק בשנים האחרונות. אני מניח שלחייל דרוזי שמגיע לגולני, השירות לא קל. הוא לא נמצא בסביבה הטבעית שלו. אין ספק שמי שהגיע להיות מג"ד דרוזי בגולני, היה צריך להיות גם איש חזק וגם קצין שזוכה להערכה, כפי שהיה במקרה של חוסיין".

- עמאר נהרג עם שני גששים בדהים וקצין יהודי מרמת-אביב. כן, הסיטואציה שם יצרה באמת דבר קצת אכסורדי, אבל מי שהיה בא יומיים אחר כך לסיום קורס קצינים כבה"ד 1 היה יכול לראות שגם שם, על מגרש המסדרים, עומדים, אולי המג"דים של העתיד, ערבים-נוצרים, כרוזים, דרוזים, יהודים, וכולם ישראלים".

"אמרתי לך: תמשיך ככה, תהיה מח"ט גולני"

אל"מ א', מפקד חטיבת גולני סופד לפקוד שהיה גם חבר קרוב

אל"מ א', מח"ט גולני, היה חבר קרוב של סא"ל חוסיין עמאר. כהלווייתו, ספד לו אל"מ א': "קשה להספיד פקוד, אך הרבה יותר קשה להספיד חבר. חבר איתו בייליתי זמנים ארוכים וקשים, בקווי האש הקדמיים ביותר של מדינת ישראל. קווים שבהם אתה לא יכול לזייף, לא לספר סיפורים. משם צמחת, משם שאבת את עוצמתך, את יכולת הפיקוד שלך, את הניסיון שלך ואת ההערכה הרבה שרחשתי לך".

נפגשתי איתך בפעם הראשונה לפני למעלה מעשור, עת היית חייל צעיר לפני קורס קצינים ואני הייתי מפקד ההכנה שלך. אני זוכר כבר אז כמה רבתי כדי שתצא לקורס קצינים על אף הבעיות של הסיווג הבטחוני, וכל המכשולים שאנחנו לפעמים מערימים בפני הלוחמים הדרוזים. אבל יצאת לקורס קצינים, וחזרת לחטיבת גולני, והתפתחת בה במהירות. אני פוגש אותך פעם שנייה כשאני מגיע לגדוד, לפני שאתה עוזב אותו לבה"ד 1, ואני אומר לך, אף על פי שאתה לא כל כך מאמין: 'תגמור בה"ד 1, תחזור להיות סמג"ד אצלי. ואתה גומר את בה"ד 1 ועל אף הרבה מאור מחאות אתה חוזר להיות סמג"ד אצלי. בתקופות קשות מאוד: בלבנון, בשטחים, באימון. ואחרי זה אתה הולך ללימודים וחוזר לחטיבה ומתלבט איך תהיה מג"ד ואני אומר לך, 'גם אני, גם קפלן (המח"ט הקודם - ח.ק) נדאג לזה'. אתה נהיה מג"ד. אני בא ונהיה מח"ט ואנחנו עוברים תקופה ביחד. אני זוכר לפני שבועיים דיברנו על זה שאתה הולך להיות סמח"ט. אמרתי לך: 'תמשיך להיות ככה, גם תהיה מח"ט גולני'. אבל זה לא היה.

"אני יודע שפופולרי היום להגיד, 'תהיה חזק למעלה'. אתה יודע שאני, וגם אתה, לא מאמינים במילים האלה. אז אני אומר לך מה שאומרים בגולני: אנחנו נמשיך קדימה, ברוח שלך, נחנך לאור המסורת שלך, מסורת של מפקדים שהולכים קדימה, תמיד ראשונים, והרבה מאור פעמים נהרגים. חוסיין, לא נשכח אותך, ונמשיך קדימה, כמו שהיית רוצה".

הספד סמוח"ט גולני

אחי

אני כאן כנצילטק של אלפי חיילים ומפקדים מחטיבת גולני שלא התאפשר להם להשיג.
לא התאפשר להם להשיג כי כמו תמיד אנחנו גולני נמצאים בעין הסערה בחזית ובמקום החיוני ביותר לשמירת ביטחונה של המדינה ושמירת ערכי המדינה הצמורה והקפדנית.
ובלשים אלו אני מליט משכם - מקרב יוסף - ומצד אל כב שרבים מחבריך אינם איתנו במעמד המכובד הזה.

אחי

קשה לי לדבר עליך ולכן תמיד אני מעדיף לדבר איתך, כי בשביל רבים מהחברים אתה עדיין קיים וישנו. ורק פשוט חסר לעמן מה. לאמר עליך זיכרונות למה משהו בלתי אפשרי. אחי כי משהו עדיין קיים ואף על פי שהכל יודע הלאה אינו מקבל ומאמין.
מאל שהלכת אחי.
נוצר חוסר שלא יתואר במילים למשפחתך, לחברים - השתנה משהו מהותי שאינו מוסבר ומובן.
ואין הוצמנות שהחברים קפצו. ארץ יריב לזהר והשאר מתכנסים ולא מצברים בק ובציונות ובפזון שלה לא אמיתי.
תמיד ישנו משהו שאמר שאתה בטח מאחר או עסוק. הלכת לנו חבר - ציוני אמיתי. יודע סדר ומרפת.
הלכת לנו צנוע ואמיל אך יותר מכל הלכת לנו אדם אהוב. אח.

מחזור ט' מטרב להשתחרר

עולם יצחק חזקיהו

לקצינים בוגרי מחזור ט', בשנת שיעור בגנ"ד גולני. במרכז ממונה על סאל חזקיהו (מסודר) יצחק

כשליש מבוגרי מחזור 1983
בבית הספר הדרוזי באבו-
סנאן משרתים או שירתו
בצה"ל כקצינים • "היינו
מחזור מורעל", מספר ממקד
מת"ק קלקוליה, סא"ל
מועדי מנוצר

שאת ליאת שליוזגרי

כשנני מחזור ט' של בית הספר המקיף הדרוזי
אזרחי ביישוב אבו-סנאן נזגנו להשתתף ולה-
מש טיטולות של היחידות אליהן רצו להתגייס,
הם לא תאשרו לעצמם שיעור 10 שנה, 28 נהגו,
אז כשגילם ארבעה, שליש מבני מחזור 1983 של
בית הספר - יצחקו כקצינים במסדר ובמילואים
בצה"ל.

16 מחודות הברזלנים נפגשו בשבוע שעבר
לפגישת מחזור בכפר גולני שבגליל. הם מתחב-
קים, מתנסקים ומעלים זכרונות מימי בית הספר
הצבאי. "היינו מין מחזור מורעל שכזה, סאיכפת
לו ממכל", נזכר ראש מנהלת התיאום והקישור
בקלקוליה, סא"ל מועדי מנוצר. "היה לנו חשבו
לזכור את היכולות שלנו ולתרום".

החבורה נזכרת כיצד סרן (מיל') סאליים מארי,
למשל, היה נזכר לכולם את הסנדוויצ'ים בבח"ד
1. כשמארי היה מפקדו של מנוצר, הוא ראה
לסבל נחת שונה מהשיתות עם הועזר שהבינה
אשר לו מנוצר. "פעם סאליים בא אליי באמצע
השיעור וירא לי הוצבה", נזכר מנוצר. "הוא היה
כל כך עצבני שחשבתי שמעדיפים אותי, אבל
הסתבר שהוא פשוט ממש רצה את הפיתה".

סרן (מיל') מארי נאה מיוחדת בעבורה שהתגיי-
ס ים לצנחנים, אחרי כל השנים של חביבת הכוונה
היא הארומה לבית הספר. "רציתי להתחרות עם
הקיסרניק והתל אביבי", הוא מודה.

אך מלבד הועזר, הם בעיקר מתגעגעים לתב-
רוחם שנספלו בלבנון, סא"ל חזקיהו (קמדר) עאמה,
גנ"ד 12 של חטיבת גולני, וסמל עמאר נבואני.
פגישת המחזור נערכה בבית אבו סאליים, אבו
של סא"ל עאמה, וכבר מודגש בכל מקום.

"אני רוצה להודיר אבן מהלבי", מתוודה סא"ל
סאל אבו טאריף, מנן מפקד חטיבת שריון במי-
לואים. "לא סופרתי לכם על השיה שהייתה לי
עם תא"ל אדו גרשטיין יל, כשהיה הממ"ס גול-
ני, ועם חזקיהו. גרשטיין הבטיח לי שחזקיהו עוד
יהיה מפקד החטיבה".

לרובי טאריף, יש מסר חזק שעולה ממחזור
מרבח קצינים שכזה. "כשמרביים על הטיה,

לחבורה שהתקבצה כאן יש מסר מאוד ברור למ-
תגייסים הדרוזים. כני הערה יכולים להשתלב
במסר מוקדם. "היינו מין מחזור מורעל שכזה,
עבור כל דרוזי. אף אחד לא חלם שבגיד לאן סוד-
נענו, אבל עדינו את זה בעבורה קשה. בצבא
מעולם לא נתקלנו באפליה והצלחנו למרוץ רד-
כים בורכה תחומים".

הקצינים במילואים מוזהרים את הקצינים הם-
רורים שבאחרות - המציאות נראית אחרת. הם
אומרים: סא"ל (מיל') יואר חנו מחזיר את חבריו
מ"החממה של הצבא". "כשתצאו לאוהרות תראו
עד כמה זה קשה", הוא אומר. "בצבא אין אפליה,
אבל באוהרות היא נמצאת בכל מקום. העדה ה-
רוזית בחיים לא תצליח להרביק את הפעור. אני
תרמתי לצבא כמו כל יהודי אחר, או למה אליו
מתייחסים אחרת".

סרן (מיל') מארי מסכים עמו, ומוסיף: "זו ממש
מלחמת עולם, חזק החוקים ושרדו. אני שלחתי
קורות חיים מכאן ועד אנגליה, ומעולם לא קי-
בלתי משובה חוביית".

טאריף מוכיח להם כי ררך המקצועיות והנכונ-
נות אפשר לפתור רלתות. עבשיו רק צריך לה-
בות ולתת להם להצליח גם בחיים האזרחיים.

המות בוגרי מחזור ט'. מוקפים בעיגול הבוגרים שמשרתים וששירתו כקצינים בצה"ל

המות בוגרי מחזור ט'. מוקפים בעיגול הבוגרים שמשרתים וששירתו כקצינים בצה"ל

טקס החלפת מח"טים, מימין: סמח"ט החטיבה, מג"ד 12 חוסיון ז"ל

גדוד "ברק" (12)

גדוד 12 הוקם ביחד עם החטיבה כולה. תרומתו במלחמת העצמאות, במסגרת תוכנית ד' לוחמי גדוד ברק השתלשו על עמק הירדן (צמח, קיבוץ גשר) וכן סג'רה ומורדות הר התבור. בשבוע הראשון לאחר הכרזת המדינה ניהלה החטיבה ועימה גדוד 12 את הקרבות הקשים ביותר שירעה החטיבה מעורה כנגד האויב הסורי. לוחמי הגדוד ניהלו קרבות קשים לבלומת צבא קאוג'י. זו הייתה מערכה קשה ומלאת אכזות. כלילה בין ה-9 ל-10 1948 כבשו כוחות ברק את כפר סבת (שדה אילו כיום) אך נאלצו לנטוש אותה בשל התקפות קשות של צבא התצלה של קאוג'י. במבצע "קיש" נטלו גדוד 12 חלק במבצע "הר געש" - פעולת תגמול גדולה כנגד המצרים באזור הסבחה וואדי סירן בנובמבר 1955. במבצע זה כבשו גם את וואדי סירן. הגדוד כבש גם את מוצב 29 במהלך כיבוש צומת רפיה ונשלח לכיבוש מוצב 27 שנכבש ללא קרב. במבצע זה איבד הגדוד 3 חיילים ונפצעו 48 חיילים.

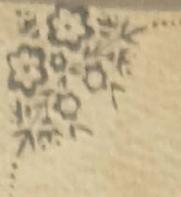
במלחמת ששת הימים השתתף גדוד ברק באחד הקרבות הידועים ביותר - כיבוש תל פאחר. הקרב לא התנהל כמתוכנן ומפקדי הכוח נאלצו לשנות את תוכנית הקרב. כיבוש תל פאחר היה קרב קשה ועקוב מדם שבמהלכו נהרגו ונפצעו כמעט כל קודקודי הכוח הלוחם. הקרב הוכרע בסופו של דבר בזכות אומץ ליבם והדבקות במשימה של מפקדי המשנה - סמלים, מכ"ים ולוחמים פשוטים - שניים מהם הם טוראי דוד שירזי וטוראי אפרים יצחקין אשר קיבלו צל"ש מהרמטכ"ל על אומץ ליבם במערכה על תל פאחר.

בתקופת מלחמת לבנון חיילי גולני וכן גדוד 12 השתתפו בתהליך הפינוי של צה"ל מדרום לבנון.

בליל ה-8 בדצמבר 1988 השתתף גדוד ברק במבצע כחול וחום. היה זה מבצע משולב בעומק שטח לבנון שבו נטלו חלק כוח של גדוד 12 שבראשם המג"ד אמיר מי-טל וכוח של שייטת 13. מטרת המבצע הייתה היסול בסיסי מחבלים בעומק דרום לבנון. כוחו של אמיר מי-טל מגדוד 12 נתקל במחבלים, אמיר נפצע תחילה ומאוחר יותר נפטר מפצעיו. נפילתו של אמיר גרמה לניתוק קשר בין הכוחות ובסיום המבצע היה צורך בחילוץ כוח שנשאר בשטח וסופו של דבר הגיע בכמהה לשטח ישראל. מאז ועד היום עוסק הגדוד בפעילות שוטפת (למעט אימונים), ביחודה ושומרון, אזור חבל עזה ובהגנה על יישובי הצפון.

"ברוק ברק ותפיצם שלח חציך ותהמם"

אלוהים-

" במותם ציוו לנו את החיים "

אך הוא לא ציווה לנו דבר

חוץ מזיכרון חם,

מכאב עמוק וצורב,

מחיוך שנעלם,

מנוכחות לא נכחת

מעלבון צורב

ומכאיב

ומכאיב

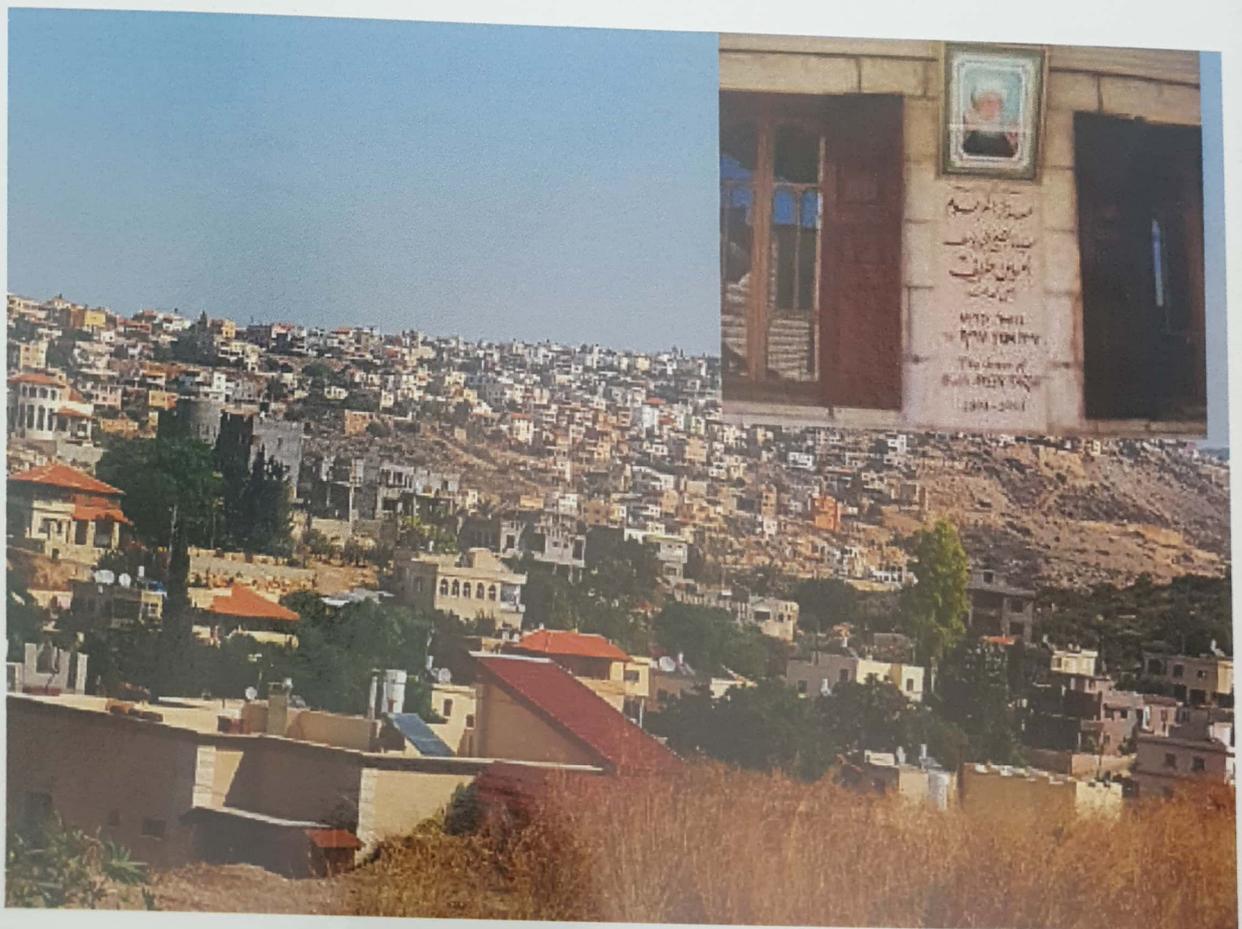
ומכאיב

המשפחה

כפר ג'וליס מקום בו נולד חוסיין ז"ל

תפלה

מה אבקש ממך, אלהים?
יש לי הצל,
דבר לא חסר לי.
רק דבר אחד אבקש,
ולא בשבילי בלבד;
הוא בשביל הרבה אמהות, ילדים ואבות –
ולא רק בארץ הזאת, אלא גם בארצות זרות ואויבות.
הייתי רוצה לבקש ש ל ו ס .
בן, שלום אני רוצה,
והן לא תסרב לבקשה יחידה של ילדה.
אתה בראת את ארץ השלום,
אשר בה עיר השלום,
ובה הנה מקדש השלום,
ואין עדין שלום...

מה אבקש ממך, אלהים, ויש לי הצל?
אבקש רק שלום,
רק שלום!

המועצה הנקובמית ירכא

למשפחת עאמר

המומים וכואבים
את נפילתו של יקירכם

סא"ל חוסין

עלי עאמר ז"ל

שלא תדעו צער ודאבה עוד

מולא מופלח
ראש המועצה

המועצה הנקובמית אבו סנאן

משתתפת באבלה של

משפחת עאמר מג'ולים

ובצער משפחות שאר החיילים

כמו בן בצער משפחות הרוגי פיגועי הטרור
ומאחלים החלמה מהירה לפצועים

עלי הזימה
ראש המועצה המקומית
אבו סנאן

למשפחת עאמר

משתתפים באבלכם הכבד
עם נפילתו של יקירכם

סא"ל חוסין

עלי עאמר ז"ל

מי יתן ולא תדעו צער ודאבה עוד

ועד ראשי הרשויות
הדרוזיות והצ'רכסיות

בית פל הצפון פל כרמיאל

משתתף באבלן של

משפ' עאמר

ומועצה מקומית ג'ולים

עם נפילתו של

סא"ל חוסין עלי עאמר ז"ל

ושולה תנחומים לכל בני המשפחות
ששכלו את יקיריהן
בפיגועים הרצחניים
ומאחל החלמה מהירה לפצועים.

אמיר ועמיר

2 מפקדי גדוד אחד שנפלו
בקרבות עם מחבלים בצפון

חוסייך עאמר (עמיר)

אמיר מיטל

מאת יובל פלג, כתב "ידיעות אחרונות"
ותיקי חטיבת גולני, ששמעו אתמול על נפילתו
של המג"ד, סא"ל חוסייך (עמיר) עלי עאמר בלבנון,
נזכרו בסא"ל אמיר מיטל ז"ל.

אמיר היה המג"ד של אותו גדוד עצמו בחטיבת גר
לני, ונהרג בקרב ליד דמור בלבנון בדצמבר 1988, בה
יותו בן 29.

"אמיר ועמיר היו נערצים על חייליהם. שניהם היו
בני אותו גיל ונפלו בנסיבות דומות בקרב עם המחב-
לים בלבנון. שניהם היו מפקדים למופת ואנשי צבא
בכל רמ"ח אבריהם", אמר קצין ותיק בחטיבה.

שניהם אהבו את השירות כצה"ל, ואת שניהם אהבו
הפקודים. "הבית האמיתי של אמיר היה בצבא", סיפר
אביו, דוד, לאחר נפילתו. אתמול אמרו את אותן מלים
עצמן על עמיר.